

Крепи, не давай духомъ да отпадна,
Въ последния горчивъ и страшенъ часъ!

ЯВЛЕНИЕ III.

Дѣдо Видулъ, Босилка и Недѣлко.

Босилка.

Недѣлко!

Ти тукъ си билъ, пъкъ тате ми не каза!

Недѣлко.

Да, тукъ съмъ, тукъ. За тебъ дойдохъ, Босилке.

Босилка.

А другитѣ — все тамо ли сж още?

Недѣлко

Все тамъ сж си — и нищо още нѣма,

Босилка.

Де бѣше ти, когато тукъ дойдохме?

Недѣлко.

Подъ Вилината чука бѣхъ отишълъ,
За изходъ нѣкакъвъ да видя тамъ.

Босилка.

Пъкъ татко се забави толкозъ много,
Та доръ не знаехъ, що да мисля.
Снагата ми отъ студъ се схвана вече,
И страхъ такъвъ ужасенъ тамъ изпитахъ!
Закрихъ лице — не смѣхъ да погледна.
Пъкъ вънка, Боже вишни, какъ е свѣтло!

(Кратко мълчание.)

Кажи ми, татко, тука що ще правимъ?

(Пакъ мълчание.)

Кажи, та, татко, — що не отговаряшъ!